

Record,

Het is onvoorstelbaar, maar het is 1 september en de eerste ijskristallen zitten op mijn voorruit. Overdag is het prachtig weer. En het blijft droog. Heel droog. Na de 10 mm rond 20 augustus is het weer gedaan met de pret. De ganzenvijver begint nu toch echt te zakken door de verdamping. Het gras wordt nog geler. De schapen willen worden bijgevoerd.



Op de mango's na is dit oogst van eigen bodem. We conserveren een deel van de kleine tomaatjes en augurken in zoetzuur .



Eindelijk zijn ook alle stallen uitgemest. Met de bob-cat is het gelukkig aanzienlijk sneller geklaard dan met de hand. D.w.z. het grove werk, want deze ouderwetse stenen vloeren vragen nog wat na-krab werk in de voegen. Dan wordt de vloer weer wat doorlaatbaarder. We brengen 2 vrachten naar de verste wei zodat daar ook een keer wat organische mest opkomt. Nu nog de paardenstal uitkrabben, dan kan het stro er weer in. De schapenstal kan wat langer nadrogen, want als het goed is komen ze niet voor eind november, half december

naar binnen. Op het ogenblik is mijn Saar het liefst overdag binnen en 's nachts buiten. Want op stal zijn er veel minder vliegen, mede door de vele spinnenwebben en de zwaluwen. Al zijn deze laatsten zich alweer aan het verzamelen voor de grote trek naar het zuiden. Hele zwermen hangen er rond. Om vervolgens rond het eerste weekend van september geen zwaluw meer te zien. Ook andere nesten zijn weer leeg. De zomer is alweer voorbij!



Moeders staat nog een keer op een brocante in Jailly. Gelukkig staat ze op een zeer gunstige plek waar bijna de hele dag schaduw is. De overige verkopers staan minder gunstig en komen als gebraden speenvarkens van het veld. De temperatuur loopt nog lekker op tot wel 40 graden in de zon. Ook hier loopt het seizoen langzaam af. Er wordt veel gekeken maar minder verkocht. Toch komen we nog van wat kleine rommeltjes af.

Buurman Rose ziet mij hangen in de heg terwijl ik snoei. Blijkbaar kan hij het niet langer aanzien want de volgende dag komt hij terug met de trekker om van het laatste deel de kop eraf te halen. Voortaan wil hij dat altijd wel doen! Ik zal hem niet tegenhouden! Ook de heggen in de wei moeten weer getopt worden.



We hebben al meer dan een maand geen gras hoeven te maaien. Maar een goed buitje op 13 september verandert de zaak. Ook prima voor de moestuin waar net op tijd wat oude stalmeest bij de bessenstruiken is gekomen.

Alle druiven worden geogst en dat is goed voor een heel aantal potten jam en enkele liters heerlijk vers sap. En dan te bedenken dat ook de kippen alweer behoorlijk hadden mee geplukt. De restjes uit de sap pan worden nog weer gewaardeerd door Tjalling, die met bekken vol de boel naar binnen probeert te werken.

Net voor onze vakantie naar Corsica verhuizen de laatste ooi lammeren naar hun nieuwe adres. En mijn eigen jonge ooiën gaan samen met Benny (een van de nieuwe rammen) tijdelijk ook uit logeren naar iemand die ook ootjes heeft gekocht. Zo kruisen we meteen weer een beetje uit! En kunnen de heren elkaar in ieder geval niet dwarsbomen! Eddie gaat uit logeren bij ooiën van het jaar ervoor en Fons krijgt zijn eigen vriendinnen om voor te zorgen. De eerste minuut dat hij terug is in de kudde is het al raak.



19 september is het -2 en dat is meteen het einde voor alle courgette- en pompoenplanten. Als de zon boven de einder komt verleppen de bladeren in rap tempo. Ook de laatste

tomaten zullen niet meer rijp worden ben ik bang. Het is op zich een prachtige ochtend met roze schapenwolkjes boven St Franchy en grondnevel in de velden.



Van 21 op 22 september valt er zo'n 38 mm water. Het suizelt de hele nacht door. De diepe scheuren in de grond zijn nog lang niet dicht. Maar het begin is er.

Onze Wolf ontwikkelt zich tot een heuse mollenvanger. Samen met zijn vriendin Aap is hij er maar druk mee.

Moeder de gans, beter bekend als Annie, hervat de leg. Midden in een pol met distels vinden we weer het eerste ei. De 2 anderen doen nog niet mee.



24 september gaan we aan het pakken voor onze vakantie op Corsica! Onze Fons is druk in de weer en een paar volgende dames volgen al snel.

Patricia, onze oppas, arriveert en we dragen de boel over voor 10 dagen. Geweldig!

25 september, nog een knuffel voor de hondjes en we gaan. Op naar Corsica tot 5 oktober. We hebben het reuze naar ons zin, veel zon, zee, lekker eten, lekkere wijn en prachtige routes en vergezichten. Een heuse aanrader.

Liefs Nol en Kooschon

